

zgodovino, ki je začela izhajati pod redakcijo Lavissea in Rambauda, je napisal slovanski del (zgodovino Slovanov, Litovcev in Madžarov). Zanimala ga je posebno Rusija in rusko-francoska alijansa. Spis «La France à Moscou» in duhovita razprava «Bodočnost Rusije in Francije» ob priliki francoske razstave v Moskvi (1892.) pričata o globokem pojmovanju nalog in dolžnosti, ki jih imata izvršiti francoski in slovanski svet. (Konec prihodnjič.)

JANKO SAMEC:

NA KRASU.

Na nebu žarijo purpurni kresovi
in dneva zorečega mehki svit
čez tihe ograde je kraške razlit,
v njem kopajo daljnih se gričev vrhovi.

Po ozkih dolinah se gabri dremavi
otresajo čarov jutranjih ros;
skrivnostno zvonijo zvonovi v daljavi
in v grmu budi se plašni kos.

Tam v krogih skrivnostnih oblački se sivi
dvigujejo k nebu od belih koč;
brajjo čebele na ajdovi njivi,
iz dalj se oglašča pastir ukajoč.

In kot da v ljubezni neskončni in vroči
bi sklonil čez zemljo se dobri Bog,
se izza obzorja solnce vzboči
in žarke razsipa vsenaokrog ...

